

*Sygn. akt X Ga 63/14*

## WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

*Dnia 11 kwietnia 2014 r.*

*Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy*

*w składzie*

*Przewodniczący Sędzia SO Leszek Guza*

*Sędzia SO Iwona Wańczura*

*Sędzia SO Katarzyna Żymełka (spr.)*

Protokolant Grzegorz Kaczmarczyk

po rozpoznaniu w dniu **11 kwietnia 2014r.** w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa: **M. B.**

przeciwko: **K. K.**

**o zapłatę**

**na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną**

**od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku**

**z dnia 28 listopada 2013r.**

***sygn. akt VI GC 98/13***

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy – prawomocny nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Opolu Wydział V Gospodarczy w sprawie pod sygn. akt V NG 1568/01 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności nadaną postanowieniem Sądu Rejonowego w Opolu z 20 listopada 2012r., sygn. akt V GCo 505/12 w części, tj. w zakresie, w jakim tytuł ten uprawnia do egzekucji odsetek ustawowych od kwoty 3.000 zł za okres od 14 kwietnia 2000r. do 22 października 2009r., a w pozostałym zakresie oddala powództwo;

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 150,00 zł (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty od apelacji.

SSO Iwona Wańczura SSO Leszek Guza SSO Katarzyna Żymełka

Sygn. akt X Ga 63/14

## UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 23 stycznia 2013 r. powódka domagała się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty wydanego 23 maja 2001 r. przez Sąd Rejonowy w Opolu, Wydział V Gospodarczy w sprawie zawisłej przed tym sądem pod sygnaturą akt V NG 1568/01, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nadaną przez

tenże sąd postanowieniem z 20 listopada 2012 r. (sygn. akt V GCo 505/2012). Na uzasadnienie powódka podała, że żądanie nie może być egzekwowane, gdyż uległo przedawnieniu. Powódka podniosła, że pozwana w okresie biegu dziesięcioletniego okresu przedawnienia nie podjęła czynności przerywających przedawnienie.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości. Podała, że bieg przedawnienia w sprawie uległ przerwaniu przez wszczęcie w 2001 r. postępowania egzekucyjnego i zaczął biec ponownie dopiero po umorzeniu postępowania egzekucyjnego, jednakże nie pamięta, kiedy postępowanie to zostało umorzone. Dysponuje natomiast zawiadomieniem komornika z 4 listopada 2002 r., że postępowanie egzekucyjne jest bezskuteczne oraz zawierające zapowiedź umorzenia egzekucji (k. 48).

W piśmie procesowym z 8 lipca 2013 r. powódka podtrzymała żądanie pozwu i podniosła, że z przedstawionego pisma komornika z 4 listopada 2002 r. nie wynika, że postępowanie egzekucyjne toczyło się w celu wyegzekwowania należności stwierdzonej tytułem wykonawczym, który jest przedmiotem niniejszej sprawy.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Rybniku pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w całości, zasądził od pozwanej na rzecz powódki koszty procesu i ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty z 23 maja 2001 r. Sąd Rejonowy w Opolu uwzględnił powództwo Zakładów (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w P. w sprawie zawisłej przed tym Sądem pod sygnaturą akt V NG 1568/01 (k. 7). Wnioskiem z 18 października 2012 r. pozwana wniosła o nadanie wymienionemu nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności w trybie art. 788 k.p.c. na swoją rzecz, jako następcy prawnego powódki w sprawie V NG 1568/01 (k. 46 – 47), którą to klauzulę nadał Sąd Rejonowy w Opolu postanowieniem z 20 listopada 2012 r. (k. 8). Wnioskiem z 31 grudnia 2012 r. pozwana wniosła o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie tego tytułu wykonawczego (k. 1 akt postępowania egzekucyjnego – sygn. akt Km 8375/12 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku T. W.).

W przedmiotowej sprawie bieg przedawnienia rozpoczął się – zdaniem Sądu I instancji - w pierwszym dniu po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty, zaś od tego momentu do wszczęcia postępowania klauzulowego w celu nadania klauzuli wykonalności na rzecz pozwanej minęło 11 lat, upłynął zatem wynikający z art. 125 k.c. dziesięcioletni termin przedawnienia.

Zgodnie z twierdzeniem pozwanej postępowanie egzekucyjne było prowadzone na podstawie nakazu zapłaty w sprawie V NG 1568/01 na rzecz poprzedniego wierzyciela przez M. R. – Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku - pod sygnaturą akt Km 1721/01 i zostało umorzone jako bezskuteczne. Pozwana przedłożyła pismo Komornika stwierdzające, że akta postępowania egzekucyjnego zostały zniszczone (k. 45). Ani z tego pisma, ani też z przedłożonego zawiadomienia Komornika o bezskuteczności egzekucji (k. 48) nie wynika, na podstawie jakiego tytułu wykonawczego toczyło się przedmiotowe postępowanie egzekucyjne, a zatem sąd I instancji uznał, że wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. pozwana nie wykazała, że skutecznie przerwany został bieg przedawnienia.

Od powyższego wyroku apelację wniosła pozwana, która zaskarżyła wyrok w całości i zarzuciła sądowi I instancji:

- 1) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez niedokonanie oceny wiarygodności i mocy dowodowej poszczególnych dowodów, co poskutkowało błędem w ustaleniach faktycznych polegającym na przyjęciu, że nie doszło do przerwania biegu przedawnienia w dacie wskazanej przez pozwaną, podczas gdy jej zdaniem bieg przedawnienia został skutecznie przerwany;
- 2) naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. przez to, że sąd w uzasadnieniu wyroku całkowicie pominął wskazanie dowodów, na których się oparł i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej w sposób uniemożliwiający kontrolę prawidłowości przeprowadzonej oceny dowodów.

Pozwana zarzuciła również, że sąd nie wziął pod uwagę faktu wynikającego z repertorium kancelarii komorniczej, które zawiera dane wskazujące przynależność akt komorniczych do poszczególnych tytułów wykonawczych oraz wskazuje

datę umorzenia postępowania oraz zgłosiła w trybie art. 368 § 1 pkt 4 k.p.c. nowy dowód w postaci pisma Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Rybniku z 27 czerwca 2002 r. - na okoliczność przerwania biegu przedawnienia.

Podnosząc powyższe zarzuty i wniosek dowodowy pozwana wniosła o zmianę wyroku przez oddalenie w całości powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu za obie instancje, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Rybniku do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

W uzasadnieniu apelacji pozwana podała, że zgłaszany w apelacji dowód wykryła dopiero po uzyskaniu uzasadnienia wyroku sądu I instancji i zaistniała potrzeba jego powołania. Podniosła, że pismo komornika z 4 listopada 2002 r. (k. 48) znajdowało się w aktach dotyczących nakazu zapłaty V NG 1568/01 i dopiero po przeczytaniu uzasadnienia wyroku zorientowała się, że pismo komornika istotnie nie wskazuje sygnatury akt tytułu egzekucyjnego. Dokument posługujący się sygnaturą zarówno tytułu egzekucyjnego, jak i postępowania egzekucyjnego odnalazła pozwana dopiero w innej teczce aktowej. Dokument ten potwierdza – zdaniem pozwanej – że uprzednio przedłożony dowód – pismo komornika z 4 listopada 2002 r. dotyczył właściwego tytułu wykonawczego.

Zdaniem pozwanej sąd I instancji nie wskazał przyczyny, dla której odmówił mocy dowodowej pismu komornika z 4 listopada 2002 r. i przyjął błędnie, że dotyczy ono innego tytułu wykonawczego.

Do apelacji pozwana załączyła również odpis innego tytułu wykonawczego na potwierdzenie tego, że posiada ona względem powódki także inne roszczenia stwierdzone tytułami wykonawczymi, co uzasadnia fakt znajdowania się pisma komornika z 27 czerwca 2002 r. w innej teczce aktowej.

Powódka w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Na rozprawie 11 kwietnia 2014 r. Sąd Okręgowy postanowił dopuścić zgłoszony przez pozwaną w apelacji dowód w postaci pisma komornika z 27 czerwca 2002 r. – na okoliczność przerwania biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem egzekucyjnym (k. 100). Na podstawie powyższego Sąd uzupełnił ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji i ustalił, że postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Rybniku pod sygnaturą akt Km 1721/01 zmierzało do wyegzekwowania wierzytelności stwierdzonej tytułem wykonawczym będącym przedmiotem niniejszego postępowania. Zgodnie zaś z ustaleniem Sądu I instancji postępowanie prowadzone pod tą sygnaturą akt trwało co najmniej do 4 listopada 2002 r., to jest do dnia sporządzenia pisma komornika stwierdzającego, że egzekucja w sprawie jest bezskuteczna oraz zawierającego zapowiedź umorzenia postępowania.

Dodatkowo na podstawie informacji uzyskanej od pracownika Sądu Rejonowego w Opolu Sąd Okręgowy ustalił, że wniosek o nadanie klauzuli wykonalności w sprawie V GCo 505/12 wpłynął do tegoż Sądu w dniu 22 października 2012 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej częściowo zasługiwała na uwzględnienie.

Nie znajduje uzasadnienia zarzut naruszenia art. 328 k.p.c., gdyż uzasadnienie zaskarżonego wyroku spełnia wszystkie wymienione w tym przepisie elementy tj. ustalenia faktyczne, wymienienie dowodów będących podstawą ustaleń okoliczności faktycznych oraz podstawę materialno prawną roszczenia. Co prawda Sąd Rejonowy nie omówił szczegółowo odrębnie każdego dowodu, ale powołując się przy ustaleniach faktycznych na te dowody dał wyraz swojej ocenie, nie naruszając omawianego przepisu.

Z analizy stanu faktycznego ustalonego przez sądy obu instancji wynika, że na podstawie nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Opolu, sygn. akt V NG 1568/01 toczyło się postępowanie egzekucyjne na rzecz poprzedniego wierzyciela, a postępowanie to prowadził Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Rybniku pod sygnaturą akt Km 1721/01. Postępowanie to zostało umorzone, gdyż egzekucja okazała się bezskuteczna, co

zapowiedział komornik pismem z 4 listopada 2002 r. Bezspornie zatem postępowanie egzekucyjne trwało przynajmniej do tego dnia, a zatem nawet gdyby z ostrożności przyjąć, że 4 listopada 2002 r. jest datą końcową postępowania egzekucyjnego, to dziesięcioletni termin przedawnienia upłynąłby w niniejszej sprawie 4 listopada 2002 r. Tymczasem pozwana wnioskiem z 18 października 2012 r. (k. 46 – 47), który wpłynął do Sądu Rejonowego w Opolu 22 października 2012 r. wniosła o nadanie nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności na swoją rzecz w trybie art. 788 k.p.c.

Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności zgłoszony przez pozwaną przerwał w niniejszej sprawie skutecznie dziesięcioletni termin przedawnienia wynikający z art. 125 k.c. in princ. dla wierzytelności głównej.

Należy zwrócić uwagę, że tytuł wykonawczy objęty niniejszym postępowaniem stwierdza wierzytelność główną w kwocie 3.000 zł oraz przysługujące wierzycielowi odsetki ustawowe od tej wierzytelności od 14 kwietnia 2000 r. do dnia zapłaty.

Przepis art. 125 k.c. przewiduje dla wierzytelności stwierdzonych orzeczeniem sądu dwa terminy przedawnienia – podstawowy termin dziesięcioletni oraz termin trzyletni przewidziany dla świadczeń okresowych, którymi niewątpliwie są odsetki ustawowe za zwłokę.

Bieg przedawnienia został przerwany złożeniem wniosku o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty w trybie art. 788 k.p.c., jednakże przerwanie mogło odnieść skutek jedynie wobec ustawowych odsetek, których termin przedawnienia w tym dniu jeszcze nie upłynął tj. za okres od 14 kwietnia 2000 r. do 22 października 2012 r.

Mając powyższe na uwadze, wobec uznania zarzutu przedawnienia jedynie co do części ustawowych odsetek, Sąd II instancji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w części tj. w zakresie, w jakim tytuł ten uprawnia do egzekucji ustawowych odsetek od kwoty 3.000 zł za okres od 14 kwietnia 2000 r. do 22 października 2012 r., a w pozostałym zakresie na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 zdanie 2 k.p.c., nakładając na powódkę obowiązek zwrotu wszystkich kosztów poniesionych przez pozwaną w postępowaniu apelacyjnym, które stanowiła opłata od apelacji.

/-/ Iwona Wańczura /-/ Leszek Guza /-/ Katarzyna Żymełka